

Sterren komen, sterren gaan...

Nu denkt u: dat is een aparte titel voor een verslag van een hardlooppwedstrijd, en daarin heeft u dan ook gelijk. Deze blog heb ik een aantal jaren geleden opgezet om wat kwijt te kunnen en toen ging het nog niet specifiek over hardlopen, maar dat is het inmiddels wel geworden, maar dat neemt niet weg dat er meerdere dingen spelen in het leven van ondergetekende.

Op het muzikale vlak beleefde ik weer de nodige leuke en ook bijzondere momenten. Zondag 23 november mocht ik afreizen naar Hamburg om een kleinschalig concert van Herbert Grönemeyer bij te wonen. Bijna 3 uur lang trad hij op in een studiootje waar opnames gemaakt werden voor de tv. 2 dagen later werd een deel van dit optreden uitgezonden vergezeld van een interview welke op een ander tijdstip was opgenomen. Voor het eerst sinds 1990 of 1991 woonde ik weer een concert van Herbert bij. En dit keer was ik 1 van de pakweg 300 gelukkigen die er bij mocht zijn. Werkelijk prachtig zo'n kleinschalig intiem concert. Enkele nummers moesten een paar keer over omdat er bij de opnames iets niet in orde was.

Daarnaast op 2 december het Japanse Mono in Vera. Postrock is ook een genre dat mij zeer aanspreekt. 5 dagen later was het tijd voor het Zuid-Koreaanse Jambinai. Ook postrock maar ondersteund met traditionele instrumenten. Werkelijk bijzonder en erg goed.

Maar over deze mooie concerten gaat dit verhaal verder niet.

Bovenstaande titel komt uit het, wat men beschouwt, bekendste nummer van de Belgische band Gorki: Mia. *"Sterren komen, sterren gaan, alleen Elvis blijft bestaan. Mia heeft het licht gezien, ze zegt: niemand gaat verloren"*

Een ster die kwam en helaas veel te vroeg ging is de zanger van deze band, Luc de Vos. Sinds het overlijden van mijn moeder, bijna 14 jaar geleden, heeft een sterfgeval mij niet meer zo aangegrepen als deze. Nu is Luc de Vos in Nederland wat minder bekend dan in zijn thuisland België, waar na het overlijden van hem op 29 november jl. het hele land zowat in shock verkeerde, met name het Vlaamstalige deel verwacht ik. 52 jaar jong en totaal onverwacht gestorven aan accuut orgaanfalen, zo werd het overlijden omschreven. Orgaanfalen kan meerdere oorzaken hebben waaronder ook een ongezonde levensstijl en in dit geval mogen we, helaas, aannemen dat dit daaraan ten grondslag heeft gelegen. Luc lustte wel een pintje en mogelijk ook andere alcoholische versnaperingen.

Woensdag 10 december vernam ik, ook tijdens een eerbetoon aan Luc in café Marleen door oa [Igor Wijnker](#), dat enkele maanden daarvoor Luc's moeder was overleden en hij daardoor (weer?) aan de drank is geraakt. Wrange van het verhaal is dat Luc stierf op de 14e verjaardag van zijn zoon Bruno. De arme jongen kan nu toch niet meer fatsoenlijk zijn verjaardag vieren?

Het condoleance-register op [de Gorki-site](#) werd bijna 10000 keer getekend, hetgeen ook wel aangeeft hoe ongelooflijk populair hij wel niet was. Ik was 1

van de mensen die daar een berichtje heeft achtergelaten.

En dan denkt u: waarom raakt mij dit zo?

Het begon begin 1994. Met vriend en zijn vriendin gingen we naar een concert van de Tröckener Kecks in de Oosterpoort. In het voorprogramma trad daar een voor mij totaal onbekende band op, Gorki. In die tijd had je nog geen Spotify/YouTube/website whatever om in te luisteren en ik liet me graag verrassen. Nu had vriend de band al wel eerder gezien, ook als voorprogramma van de Kecks in Paradiso ergens in 1993.

Maar goed. Het voorprogramma klonk als een klok. Leuke nummers met hier en daar bijzondere songteksten, soms ook bizar en dat sprak me wel in. Een tekst als *"in een bloemkool hadden ze je gevonden met een hoofd vol bloed en wonden"*, kom er maar op.

Na het voorprogramma was het de beurt aan de Kecks en dat was ook steengoed. Tijdens dit concert hing Luc achter ons op de banken en schouwde het concert ook aan. Omdat wij niet de beroerdste zijn boden we hem een paar keer een biertje aan en op een gegeven moment haalde hij voor ons bier.

Het was een leuke avond.

De volgende dag naar Elpee gesneld om hun meest-recente CD "Hij Leeft" te kopen. Ik vraag me nu, dit schrijvend, af waarom ik niet destijds in de Oosterpoort bij de merchandising de CD kocht. Of het was er niet, of ik had te weinig cash op zak en je kon niet pinnen, of whatever... Geen idee eigenlijk.

De uitvoeringen van de nummers op de CD waren wat rustiger dan tijdens het concert, maar erg goed. En ik was fan van deze Vlaamse band geworden.

De volgende CD "Ik ben aanwezig" werd dan ook prompt aangeschaft. En hier stonden werkelijk weer de nodige pareltjes op. In Nederland slaat het echter amper aan. Ik kan me herinneren dat de Oor melding maakte dat er iets van 300 CD's in Nederland verkocht waren.

Concertbezoek bleef uit totdat ik ze weer zag tijdens Noorderzon in 2000.

De basis van de band is Gent en wat is er nou mooier om daar eens een concert van ze te gaan bezoeken. In oktober of november 2001 reisde ik met vriend Marcel af naar Gent, alwaar we een memorabel concert meemaakten in de Vooruit. Een soort van huiskamersfeer was er gecreëerd en het was een geweldig mooi concert. Nog altijd 1 van de beste concerten welke ik in mijn leven mee heb gemaakt.

Ondertussen begon Luc een kortstondig nevenproject met Engelstalige liedjes: Automatic Buffalo. Hiermee trad hij op in 2002 in de USVA en daar waren we dan ook getuige van. Luc in het Engels is net iets minder pakkend dan in het Vlaams. Er werden wat posters meegenomen en toen we later rondliepen kwamen we Luc en de zijnen tegen op de Vismarkt. We raakten aan de praat en vertelden dat we een paar maanden daarvoor naar Gent waren afgereisd om Gorki te zijn. Ook al omdat ze sowieso niet zo vaak in Nederland te zien zijn. Hij zei nog iets in de trant van: "Da's niet zo slim, want wij komen hier naar toe." Toch vertelde hij even later aan zijn collega's: "Zij zijn helemaal afgereisd naar Gent om ons te zien." En je kon wel zien dat hij toch wel onder de indruk was. En we lieten nog even de meegenomen posters signeren door Luc. Dat werd de ene keer "Vos", de andere keer "Vossieboy". De poster die ik meenam heeft jaren op mijn werkplek gehangen. Ik weet niet of deze er nog ergens is, of dat deze na jaren bij het oud papier is beland.

Een hele mooie documentaire werd er in 2000 nog gemaakt door/voor de VPRO en uitgezonden in het programma Lola da musica.

Deze is terug te vinden op de CD/DVD die in 2003 uit kwam: Het Beste van Gorki Live. De DVD wordt verder nog aangevuld met fragmentjes van Luc uit het Vlaamse programma "Aan Tafel", waarbij hij met gitaartje diverse artiesten opzoekt zoals MeatLoaf, Marco Borsato, K3 etc. Hoogtepunt, vind ik, is een uitvoering van "De Sluiswacht", een Nederlandse vertaling van een nummer van Jacques Brel.

De daaropvolgende CD's konden mij ietwat minder bekoren, totdat er in 2011 wederom een nieuwe uit kwam: Research & Development. En Gorki kwam voor een optreden naar de Melkweg in Amsterdam. Niet helemaal naast de deur, maar ja in Groningen zullen we ze wel nooit meer zien. Het was 10 mei 2011. Voorafgaand aan het concert gevraagd of ik foto's mocht nemen en dat bleek te mogen nadat er navraag was gedaan bij de band. Kreeg een speciaal kaartje en zo kon ik gewapend met mijn camera naar binnen. Gorki was goed op dreef en ik schoot een hele serie foto's. Niet allemaal even scherp, maar dat blijf ik bij concertfotografie lastig vinden.

Luc de Vos met Gorki in de Melkweg in 2011.

Na afloop de LP gekocht, waar overigens ook de CD bij zat. En deze door de voltallige band laten signeren. De CD lag standaard in de Mercedes en ging regelmatig aan. Wederom briljante teksten. En tevreden keerden we huishwaarts. Foto's van dit optreden zijn [hier](#) terug te vinden. En dan komt het bericht dat Gorki naar Groningen komt. De vriendin/vrouw van Peter Weening, programmeur van Vera, blijkt ook fan te zijn en zodoende wordt Gorki naar Groningen gehaald. Op 15 september wordt er opgetreden voor een bij lange na niet volle Vera. Bij dit concert was de band minder op dreef dan in de Melkweg. De interactie van Luc met het publiek was een stuk minder. En ook hier was ik gewapend met fototoestel, wat ik in Vera meestal doe als ik daar een concert bezoek.

Luc in Vera, Groningen in 2011.

Naast bovenstaande foto heb ik bij dit optreden meer [foto's](#) gemaakt. Begin dit jaar werd ik nog door vrienden gevraagd of ik mee ging naar Gorki in Tivoli. Omdat ik net terug was van een weekje Israël, alwaar een marathon werd gelopen, heb ik dit keer bedankt. De volgende keer wil ik wel weer mee, maar helaas, de volgende keer komt nooit meer. Na ruim 20 jaar 'opgegroeid' te zijn met de muziek van Luc en de zijnen is het helaas voortijdig afgelopen. 29 november kreeg ik een SMS van collega met de mededeling dat Luc de Vos was overleden. Dit sloeg in als een bom. 's Avonds de Belgische tv aangezet en dit was gelijk het hoofditem van het journaal. Sindsdien heb ik overigens bijna continu nummers van Gorki in mijn hoofd alhoewel het 2 weken later iets weg begint te zakken. Zaterdag 6 december was de uitvaart in Gent en daar zijn zo'n 15000 mensen op af gekomen. Ik dacht dat er wat meer beelden zouden zijn in het Belgische journaal, maar koningin Fabiola gooide hier roet in het eten door een dag eerder het tijdelijke met het eeuwige te verwisselen, waardoor het overlijden van Fabiola het hoofditem werd. Als je de beelden van het plein zag, kreeg ik toch bijna spijt er niet tussen

te hebben gestaan. Helaas was het bijna ondoenlijk, maar niet onmogelijk geweest, om daar heen te gaan.

De band bestond 25 jaar en er werd wel weer uitgekeken naar nieuw werk. Dit zal helaas niet meer komen, tenzij er al opnames zijn die nog postuum op de plaat worden uitgebracht, zoals dat destijds na het overlijden van Freddie Mercury ook gebeurde.

De band ruim 20 jaar gevolgd en mijn collectie bestaat uit een aantal CD's, 1 DVD en 1 LP en wat ik niet op enigerlei medium heb, zit wel in mijn mp3-verzameling.

Geen concerten meer met aankondigingen in de trant van *"Het volgende nummer dat we gaan spelen is een nummer van een groep uit België: Gorki. Here we go baby."* en de kreet *"Joepie!"*.

Luc was ook schrijver en had diverse boeken op zijn naam staan. Ik kende ze nog niet, maar heb er nu één, een verlaat verjaardagscadeautje van vriend Marcel: *"Het woord bij de daad."* Deze deels gelezen inmiddels en is ook weer vermakelijk.

Sterren komen, sterren gaan, en soms helaas veel te vroeg.

Ook Luc zal altijd blijven bestaan.

RIP Vossieboy. Bedankt voor de leuke liedjes en verhalen.

Luc De Vos

12 juli 1962 - 29 november 2014

echtgenoot van Sandra,

papa van Bruno,

muzikant, schrijver en zanger

van Gorki from Belgium

"Wij treuren niet langer dan nodig
over dingen waaraan niets valt te doen

Ondanks de tegenslagen

doen wij altijd verder

We zijn zo jong, we zijn zo jong"